

VRIJE RUIMTE - Mirthe Biemans

BOUWEN AAN EEN INCLUSIEVE SAMENLEVING

“Discriminatie.” Het woord schiet herhaaldelijk over mijn scherm als reactie op het bericht dat we als woningcorporatie Rochdale leerkrachten voorrang geven bij de verhuur van een aantal woningen. Dezelfde week kunnen kinderen van onze huurders en vele andere ouders niet naar school omdat zestien basisscholen vanwege het lerarentekort gesloten zijn. 10.000 leerlingen in Amsterdam hebben geen docent. Scholen in de steden hebben grote moeite om personeel te vinden omdat docenten massaal de stad uit trekken om een goede betaalbare woning te vinden. Voor ons is het aanleiding om de vrijkomende woningen voor middeninkomens aan te bieden aan dreigend dakloze leerkrachten. Waar sommigen zo'n maatregel al veel te ver vinden gaan, breek ik mijn hoofd over wat we nog meer zouden kunnen doen.

Nederland heeft de meest leefbare steden ter wereld. Met onze sterke traditie van volkshuisvesting hebben we bijna 120 jaar gebouwd aan steden waar plek is voor rijk, arm en iedereen er tussenin. De maatschappelijke problematiek van de Parijse banlieue en de Londense segregatie is ons grotendeels bespaard gebleven. Niet toevallig, maar het resultaat van ruim een eeuw hard werken aan inclusieve steden met een prominente rol voor volkshuisvesting. Vanuit het idee dat de winstgedreven krachten van de vrije markt niet zorgen voor goede en betaalbare huisvesting voor iedereen. Vanuit de overtuiging dat goed wonen een basale levensbehoefte en een grondrecht is. En vanuit de wetenschap dat een goed functionerende stad mensen van allerlei handel en wandel nodig heeft. Van schoonmaker tot dokter en van leerkracht tot burgemeester, een stad kan niet zonder ze. Ik durf de stelling aan dat ruimtelijke inrichting de basis is voor een inclusieve samenleving.

Een woning voor een leerkracht is niet alleen voor hem of haar van belang, maar voor alle inwoners van de stad. Want zonder leerkrachten geen goede scholen en daarmee geen perspectief voor onze kinderen. Vanzelfsprekend moeten we blijven werken aan voldoende goede betaalbare woningen voor iedereen. Die zijn er niet. Eén blik op de wachtlijsten en huizenprijzen en de moed zinkt je als woningzoekende in de schoenen. Ondertussen worden betaalbare huurwoningen ieder jaar meer belast, ontbreekt

het de rijksoverheid aan langetermijnvisie en regie als het gaat om bouwlocaties en is er geen gewilder investeringsobject dan vastgoed. Dat het nodig is om leerkrachten voorrang te geven is symptoombestrijding. Toch moet je het doen.

Leefbare steden maken we niet alleen door huizen te bouwen. Goed wonen is meer dan een dak boven je hoofd. Het is wonen in een buurt waar je veilig over straat kunt, je boodschappen kunt doen, je kinderen naar school kunnen en je burens een hand uitsteken als dat nodig is. Veel sociale problemen zijn het gevolg van je woonsituatie. Of je de huur kunt betalen, of je vereenzaamt, of je kinderen een plek hebben om rustig huiswerk te doen en of ze op straat niet geronseld worden voor hand-en-spandiensten van de onderwereld. Of het dragelijk blijft in steeds warmere zomers. Zo kan ik nog even doorgaan. Een goede woonomgeving, een sterke buurt, is een puzzel met duizend stukjes. Deze kun je als planner, stadsgeograaf of volkshuisvester nooit alleen oplossen.

In de buurten, achter de voordeur, zien we de uitwassen van het woningtekort. Overbewoning - van bewoonde bergingen tot

jonge stellen die met kinderen op een kamer bij hun ouders wonen - is terug van weggeweest. Voor het stuwmeer aan inwoners, bankslapers en daklozen is wonen een dusdanig grote zorg geworden dat het ontplooiing en geluk in de weg staat. De komende decennia moeten er maar liefst een miljoen woningen gebouwd worden. We moeten haast maken, maar onze leefbare inclusieve steden daarbij niet vergeten. We moeten bouwen aan duurzame buurten waar mensen met allerlei inkomens goed kunnen wonen, elkaar ontmoeten en zorgen voor een woonomgeving waar kansen zijn op een goed leven. Zolang er nog niet voldoende betaalbare woningen staan moeten we mensen met sleutelberoepen met andere middelen voor de stad behouden.

*Leerkrachten
voorrang geven is
symptoombestrijding.
Toch moet je het doen*

Mirthe Biemans (MBiemans@rochdale.nl) is manager strategie bij woningcorporatie Rochdale (actief in de metropoolregio Amsterdam)